

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ † קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

תמורה-הכל ממירין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אף קבלת הדם.	אמר מר: משום רבי יוסי ברבי יהודה:											◊	ז.
מאי טעמא דרבי יוסי ברבי יהודה?												^	ז.
אמר קרא (ויקרא כ"ב) ומעוך וכתות ונתוק וכרות וגו' - זו קבלת הדם שאמר רבי יוסי בר' יהודה.												!	ז.
ולתנא קמא, האי לא תקריבו למה ליל?												‡	ז.
מיבעי ליה לזריקת דמים:												!	ז.
והא נפקא ליה מעל המזבח												‡	ז.
אורחיה דקרא דמשתעי הכי.												!	ז.
ורבי יוסי בר' יהודה נמי, אורחיה דקרא הוא												‡	ז.
אין ה"ג												!	ז.
אלא קבלת הדם מנא ליה?												‡	ז.
נפקא ליה מהא: (ויקרא כ"ב) ומיד בן נכר לא תקריבו - זו היא קבלת הדם שאמר רבי יוסי ברבי יהודה.												!	ז.
ולתנא קמא האי לא תקריבו למה ליל?												‡	ז.
מיבעי ליה להאי: ס"ד אמינא הואיל ולא נצטוו בני נח אלא על מחוסר אברים, לא שנא במזבח דידהו, ולא שנא במזבח דידן, קמ"ל:	[ת"ק]											!	ז.
אף על קבלת הדם.	ל"א, רבי יוסי ברבי יהודה:											◊	ז.
מאי טעמא?												^	ז.
דכתיב ומעוך וכתות וגו' לא תקריבו - זו קבלת הדם, וזריקה - נפקא ליה מעל המזבח.												!	ז.
ולרבנן נמי, תיפוק להו זריקה מן על המזבח												‡	ז.
הכי נמי												!	ז.
ואלא לא תקריבו דמעוך למאי אתא?												‡	ז.
מפקינן לבמת יחיד	[לרבנן]											!	ז.
ולרבי יוסי ברבי יהודה, האי מיבעי ליה לבמת יחיד												‡	ז.
אין הכי נמי												!	ז.
אלא תקריבו דקבלה מנא ליה?												‡	ז.
מיד בן נכר לא תקריבו - זו קבלת הדם.	[ר' יוסי בר' יהודה]											!	ז.
ורבנן												‡	ז.
אצטריך, ס"ד אמינא: הואיל ובני נח אין מצווין אלא על מחוסר אבר בבמה דלהון, דלמא אנן נמי נקביל מיניהון? קא משמע לן מכל אלה דלא מקבלינן.	[רבנן]											!	ז.
שמא לא שנינו אלא בתם שנעשה בעל מום, דאי בעל מום מעיקרא - דיקלא בעלמא הוא	מתקף לה ר"ל:											‡	ז.
(ויקרא כ"ב) שרוע וקולט כתיב בפרשה, והני בעלי מומין מעיקרא ניהו.	אמר ליה רבי חייא בר יוסף:											!	ז.
שמא לא שנינו אלא בתמורה	אמר ליה: [ר"ל]											‡	ז.
חומר בתמורה מבקדשים - שכן קדושה חלה עליה על בעל מום קבוע	דתנן:											‡	ז.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

תמורה-הכל ממירין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לא שמיע לך הא דאמר ר' ינאי בחבורה	אמר ליה רבי יוחנן:											!
המקדיש בעל מום לגבי מזבח - עובר משום חמשה שמות	[ר' ינאי] נמנו וגמרו:											◊
ואי בתמורה נמי, ששה חווין, דאיכא נמי לאו דתמורה												!
אלא מאי - בבעל מום מעיקרו, אמאי לקי? דיקלא בעלמא הוא	[ר"ל]											ג
דיקלא לאו זילא מילתא - מין עצים הוא, בעל מום מעיקרא - זילא מילתא, כיון דשביק - תמים ואקדיש בעלי מומין - מיחייב.	אמר ליה: [ר' יוחנן]											◊
אפילו הכי בויא מילתא, דדקל ליכא במינו - לא לקי, לאפוקי בעל מום, כיון דאיכא במינו - לקי.	לישנא אחרינא, א"ל: [ר' יוחנן]											◊
השתא דאמור טעמא דבעל מום דלקי - משום דבויא מילתא, אפילו אקדיש ליה לדמי נסכים - נמי לקי.	רבא:											◊
נדבה תעשה אותו - זה קדשי בדם הבית ואין לי אלא נדבה, נדר מנין - ת"ל ולנדר. יכול אפי' קדשי מזבח - תלמוד לומר (ויקרא כ"ב) ולנדר לא ירצה - זה קדשי מזבח, ואין לי אלא נדר, נדבה מנין - ת"ל נדבה.	תניא כוותיה דרבא: [ת"ק]											◊
לא ירצה - בהרצאת גופו הכתוב מדבר.	רבי:											◊
היינו תנא קמא												ג
מאי לאו בהא קמיפלגי. דתנא קמא סבר: אפי' אקדישה לדמי נסכים - נמי לקי ורבי סבר: בהרצאת גופו הוא דלקי, אבל בדמי נסכים - לא לקי, ש"מ.												!
ואלא אותו למה לי?												ג
(ויקרא כ"ב) נדבה תעשה אותו - אותו אתה מקדיש לבדק הבית, ואי אתה עושה תמים נדבה לבדק הבית. מיכן אמרו: המקדיש תמימים לבדק הבית - עובר בעשה.	לכדתניא:											◊
ומנין אף בלא תעשה - שנאמר (ויקרא כ"ב) וידבר ה' אל משה לאמר לימד על הפרשה כולה שהיא בלאו - דברי ר' יהודה.	[ר' יהודה]											!
מאי משמע?	רבי לבר קפרא:											ג
דכתיב לאמר - לא נאמר בדברים.	א"ל: [בר קפרא]											◊
לאמר - לאו אמור.	בי רב:											◊
המעלה אברי בעלי מומין לגבי מזבח אמר רבא: עובר משום בל תקטירו כולו ומשום בל תקטירו מקצתו	איתמר: [רבא]											◊
אין לוקין על לאו שבכללות.	אביי:											◊
המקדיש בעלי מומין לגבי מזבח - עובר משום חמשה שמות	מיתבי:											◊
תיובתא דאביי												ג
בגברי קתני.	אביי:											!
אי בגברי - עובר, עוברין מיבעי ליה, אלא פשיטא בחד גברא, ותיובתא דאביי												ג
אפיק הקטרת מקצתו, ועייל קבלת הדם.	אביי:											◊
קבלת דם, לר' יוסי ברבי יהודה אית ליה, לתנא קמא לית ליה												ג
קשיא.												!
והא מדסיפא רבי יוסי ברבי יהודה היא, רישא רבנן	ל"א:											ג
תיובתא דאביי, תיובתא.												!
הכהנים ממירין את שלהן, וישראל ממירין את שלהן.												■
אין הכהנים ממירין לא בחטאת, ולא באשם, ולא בכבוד.												■

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

תמורה-הכל ממירין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
מפני מה אין ממירין בבכור?	רבי יוחנן בן נורי:										♣	◇	:1	
חטאת ואשם - מתנה לכהן, ובכור - מתנה לכהן, מה חטאת ואשם - אין ממירין בו, אף בכור - אין ממירין בו.	אמר לו ר' עקיבא:										!	◇	:2	
מה לו אם אינו ממיר בחטאת ואשם - שאין זכין בהן בחייהן, תאמר בבכור - שזכין בו בחיין	רבי יוחנן בן נורי:										♣	◇	:3	
והלא כבר נאמר (ויקרא כ"ז) והיה הוא ותמורתו יהיה קודש, היכן קדושה חלה עליו - בבית הבעלים, אף תמורה - בבית הבעלים.	אמר לו ר' עקיבא:										!	◇	:4	
בכור מוכרין אותו תם חי, ובעל מום חי ושחוט, ומקדשין בו את האשה	תנן התם:											■	◇	:5
לא שנו אלא בזמן הזה - הואיל ואית ליה לכהן זכיה בגויה, אבל בזמן שבית המקדש קיים, כיון דתם להקרבא הוא דקאי - אין מוכרין אותו תמים חי.	רב נחמן אמר רבה בר אבוב:											■	◇	:6
מוכרין אותו תמים חי.	איתיביה רבא לרב נחמן:										♣	◇	:7	
חי - אין, שחוט - לא											■	♣	:8	
אימת?											^	♣	:9	
אילימא בזמן הזה											!	♣	:10	
מי איכא תם שחוט?											♣	♣	:11	
אלא פשיטא - בזמן שבית המקדש קיים											!	◇	:12	
וקתני מוכרין אותו תמים חי											♣	◇	:13	
לא, לעולם בזמן הזה ומי קתני מוכרין אותו תמים חי - אין, שחוט - לא? הא גופא אתא לאשמועינן: דבכור מוכרין אותו תמים חי.											!	◇	:14	